

Bahle: Jeg skal begynde med at takke det ærede Thing, fordi det har tilladt mig at stille denne Forespørgsel. Dernæst skal jeg tillade mig at minde om, at i Aaret 1855 havde jeg og flere andre Medlemmer fra Bendshøvel den Ære at forelægge Forslag til en Lov, som ordnede Nørresundbøys Næringsforhold, og dette Lovforslag blev i det paafølgende Aar ophøiet til Lov. Grunden til, at dette Lovforslag blev indbragt, var ikke Hensyn til Nørresundby, men det var Hensyn til Bendshøvels Opland og til den meget vanskelige Forbindelse, der var med det Sted, hvorpaa dette skulde handle. For at opnaae, hvad der var tilfjet, maatte man finde sig i, i dette Lovforslag, der under 16de Februar 1856 udkom som Lov, at faae optaget en Bestemmelse, som er ganske enestaaende i vor Lovgivning, nemlig at de Næringsbrugere, der i Henshold til denne Lov vilde nedsætte sig i Nørresundby, skulde være underkastede at sættes i Bigningsstat af Byen Aalborg. Dengang denne Lov kom ud, var der endnu ikke Tale om Indførelsen af Næringsloven, som først kom i 1857, og de Bestemmelser, der bleve optagne i sidstnævnte Lov, kunde selvfølgelig ikke dengang paatænkes indførte i Lovene om Nørresundbøys Næringsforhold. I Løbet af den Tid, der er gaaet fra 1855 indtil nu, har, i Henshold til den givne Lov, Nørresundby, som dengang var en Landsby, faaet en vis Betydning, saaledes at den nu tæller flere Indvaanere end mange af vore Kjøbstæder; den tæller nemlig i dette Øieblik omtrent 1,400 Indvaanere. Denne Byes Forhold ere nu ved Noget, der senere er indtraadt, blevne aldeles forandrede, idet nemlig Nabobyen Aalborg med en i vore Byers Historie roesværdig Omhu og Selvvirksomhed har skaffet sig det, den tidligere manglede, nemlig en Forbindelse med sit nordlige Opland ved en Bro over Liimfjorden. Denne Bro har naturligvis, som det i Forveien kunde tænkes, bevirket, at den Omsætning paa Nørresundby, som tidligere fandt Sted i en meget væsentlig Grad, er gaaet over til Aalborg. Dertil kan Intet

siges, det er Noget, der ligger i Forholdene, og man maa finde sig deri; men der bliver staaende tilbage et meget indviklet Forhold, det nemlig, om det skal blive staaende i vor Lovgivning, at „Nørre Sundby“, uagtet den udgjør en selvstændig Commune, som i Henshold til den Lov, der herfra er givet, har sin ganske særegne Stilling, er affondret fra sit Landdistrict og staaer imellem en Landsby og en Kjøbstad, vedblivende skal staae i det Forhold, at Aalborg Commune skal beskaffe de Næringsdrivende, som nedsætte sig i Nørresundby. Jeg skal bemærke, at det Beløb, som Aalborg Commune indvinder ved at beskaffe de Næringsdrivende i Nørresundby, beløber sig til 1,400 Rd. Der er nu i den senere Tid gjort en Mængde forskjellige Forsøg paa at ordne dette Forhold. Det har været bragt paa Bane, om det ikke var muligt at sammensmelte disse to Nabo-communer, som nu ere forbundne ved en Bro; men jeg vilde optage det ærede Things Tid for meget, hvis jeg vilde gaae ind paa at vise det i og for sig næsten Umulige og Unaturlige heri, da disse to Byer, uagtet de ere saanærbeliggende, have saa mange Interessener, der ere forskjellige, at en Sammensmeltning ikke lader sig gennemføre. Derimod har der været Tale, om der ikke kunde findes en Maade, hvorpaa dette unaturlige Forhold, at den ene Commune, uden at der er en eneste Tillidsmand fra den anden Commune tilstede, paaligner denne Bestatning, kunde afløses ved en Aversjonalsum, idet man vel maatte erkjende, at Aalborg, der ved dette store Foretagende har paataget sig en ualmindelig Risiko, ikke kunde være tilbøjelig til ubenvidere at give Afstald paa dette Beløb. Men heller ikke dette Forslag har hidtil kunnet føre til Noget, idet der ikke har kunnet opnaaes nogen særlig Indstilling fra de forskjellige Communer om at faae dette indviklede Forhold ordnet paa en hensigtsmæssig Maade. Imidlertid er denne Sag paatrængende og maa paa eller anden Maade bringes til Afgjørelse. Jeg skal endnu bemærke, at hvad der har opholdt denne Sag i saa lang Tid, er, at man først